Орел під стріхою

Кость Дяченко

Чи випадково, чи собі на втіху
Орел спустивсь і шугонув під стріху.
— Е! — зчудувавсь. — Та тут же рай!
Живи у затишку, під хмари не ширяй.
Ні вітру, ні грози, ні сонця блиску.
І не сказать, щоб так уже і низько… —
А саме Кріт
З-під призьби пролупився.
— Ого, як високо ти, — пискнув, — оселився!
Вважай, весь видно світ? —
Докинув заздро грунтомел.
І залишивсь під стріхою Орел.
Кіно!
Той, що звивався на семи вітрах,
Петляє по дворах,
Клює з курми пшоно.
Цвірінькає, на смітниках гребеться.
Не кліпне в небо і на мить…

Не в кожному орлі
Орлине серце б'ється.
Бува, що й *горобине* торохтить.